

*mijn leven lang
die ene droom .....*

AFORISMEN

**Toos Brenneker-Leurs
1989**

van buiten Dior
van binnen
de nieuwe kleren
van de keizer

zij droeg haar hoofd
als een zware last
de morgen in

zij rookte de ene
sigaret
na de andere
al haar dromen
gingen in rook op

waarom hang je altijd
de pias uit ?
ik houd
de vuile was binnen

mijn geest
laat me niet
met rust
mijn lichaam
wil met rust
gelaten worden

bramen plukken
hiërogliefen
op armen en benen

hoewel hij op blote voeten
liep
zonk de moed hem
toch
in de schoenen

wild dier in mij
ren door de woestijn
van mijn eenzaamheid

laat de linkerhand niet weten
wat de rechter doet
waarom niet ?
twee weten meer dan een

je moest hem de woorden
als elastiek uit
de mond
trekken

ik werd wakker
en mijn droom
viel als
een spel kaarten uiteen
jammer
ik had
zo'n goede in de hand

je hebt je
van me
losgescheurd
ik bloed
de rest
van mijn leven

als ze iets voor niets
kon krijgen
was ze er
als de kippen bij
jammer
dat ze
geen eieren
kon leggen

hij viel met de deur in
huis
dat was me
een smak

ik zat op 't
beklaagdenbankje
zonder verdediger
met alleen maar een
rechter en
een aanklager

(maart 1978)

de merel vloog weg
alsof hij
op heterdaad
betrapt was

verlang niet naar me
maar houdt van me
even maar

hij gaf me geen
hand
maar
een stuk vlees !

je nam
een loopje
met me
ik was vlugger
dan je dacht

eenzaamheid is
geen
zelfstandig naamwoord
maar een
lijdend voorwerp

er zijn echtgenoten
die beter
een man
tot vrouw
hadden kunnen nemen

het is niet ver
het hoekje om !

hij stond met zijn mond
vol tanden
maar hij zat
er niet mee

(bij een grafiek van Heijboer)

zo'n vent, die vier kruisen
aan de weg timmert
en daar zijn verhaaltje
van vier vrouwen aan ophangt

je hebt me
nog nooit
in je armen
genomen
je hield
me alleen
maar vast

zijn haan moest koning kraaien
hoorde je háár barneveldse kip
kakelen ?

beter geen vogel in de hand
en elf in de lucht

grijp naar de flarden
van je dromen
er is nog een kleine kans
dat de verliezer wint

hij wilde wel, dat ze er was
maar ze mocht er niet zijn

ik kan alleen nog maar kelkblad
zijn
geen stijl, geen stempel en geen
vruchtbeginsel

veel geschreeuw
en weinig wol
genoeg voor
twee oordopjes

wiens brood men eet
diens woord men spreekt
wil de echte warme bakker
opstaan

je zocht bij mij
de troost
die ik
zo nodig had

't lood is uit

't

duikelaartje

we waren
huls en vrucht
we hebben te lang
in de fruitschaal
gelegen

staande de
vergadering
gingen de
aanwezigen
door de knieën

je kunt mooi
bloot zijn
je moet wel
van binnen
wat aan
hebben !

grijp naar de
flarden
van je dromen
er is nog een
kleine kans
dat de verliezer
wint

alleen nog maar het
korstje en de kruimels

ik zet er een punt achter
hij heeft toch een streepje voor !

specerijen kun je overal krijgen
maar waar haalde Abraham de
mosterd vandaan ?

ik zet een streep door de rekening
alles is betaald

zij was onhandig
en hij kon niet uit de voeten

wie gelooft nog in heiligen
laat ik dus de schijn maar
ophouden

er ligt een brief van je in de bus
de dag gaat open als een bloem !

mooi als een dagpauwoog
maar het is een nachtvlinder

"kom",zei de generaal,
"laten we die fles whisky
soldaat maken !"

(voor insiders)

30 september 1944:

05.15 in de miezelregenmorgen
terugkerende bommenwerpers in
de lucht
de bruid op "oorlogspad"

waar zal ik zijn
als ik er niet meer ben

loop naar de bliksem

daar kun je donder op zeggen

toen je ver weg was
was je dichtbij
nu je dichtbij bent
ben je ver weg

ik plukte de roos
ik kon de doorn
niet uit mijn vinger krijgen

en dan die kaarsrechte houding
van die schuinsmarcheerder

had je me maar niet vastgehouden
dan had ik je niet losgelaten

een kokende wanhopige woede
sprong in haar omhoog
ze sloeg de fles koffiemelk
tegen de grond
en stond doodstil
alleen haar bloed
stroomde, stroomde !

"zwijgen" is
milieu-verontreiniging

zij kreeg het kind
hij de rekening

toen het kon, ging het niet
nu 't gaat, kan het niet

hij sloeg de spijker
precies op de kop
maar niet in de muur

wat de baby betreft
zei hij
zeg ik je onomwonden
de waarheid
ik draai er
geen doekjes om

vruchteloos
onvruchtbaar

ik loop door het oktoberbos
de bladeren waaien
als verloren jaren
om mij heen

een gezicht als een versleten
boekomslog
de inhoud is nog leesbaar

kleine, witte wolk
in de blauwe lucht
mijn laatste straaltje hoop

ik vind je kleine kinderschoen
ik voel in mijn handen nog
je warme voetje

de gele citroenvlinder
ligt stil tussen de herfstbladeren
als wij voorbij zijn
fladdert hij verder
langs het stervende bos

in de regen
zit een grijze duif
op een kale boomtak
het kopje in de veren
alleen
en in zichzelf geborgen

zwijgend staan de wolken
aan de hemel
ze kijken naar me !

grauwe januari-luchten
zwarte rupsen nesten
in
kale boomtakken

wacht nog even kleine zwaluw
het nestje is zo warm
en geborgen
onder de natte dakgoot

mijn leven lang
die ene droom
een kleine
kleine
berkeboom

geef mij dat oude boek
en dat beduimeld blad
hoe gretig graag gelezen
en hoe dankbaar liefgehad

een dode boom
in het groene woud
waarin een late vogel
nog zijn nestje bouwt

(1986)

ik loop door het oktoberbos
de bladeren waaien
als verloren jaren om mij heen

mijn leven lang
die ene droom

AFORISMEN

toos brenneker-leurs
1989